

**Chronologiæ Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustiſimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

8. Quando dictum Ezechieli: vastata est ciuitas, cap.23.v.21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](#)

mini ad me dicens; cane lugubre, super multitudinem AEgypti. His consonant Hebræa; at vero Septuaginta iam S. Hieronymi & Theodoreti temporibus discepabant, sicut etiam habent: *Et factum est in duodecimo anno, primi mensis, quinta lucina mensis.* Non tamen idcirco vulgata nostra editio deferenda est, cui etiam S. Hieronymus adhaeret, dum hunc locum sic interpretatur: *in eodem anno, & in eodem ut patamus mense, sed non in una, ut supra, mensis, verum in quinta decima, hoc est 14. diebus postquam Ezechieli dictum erat: assume lamentum, hic versi.* Afflentiuntur Lyra, Hugo, Maldonatus, Mariana, Sa, Cornelius, Melochius. Addunt bene S. Hieronymus & Hugo præcedentem prophetiam nō plenilunio, traditam fuisse; hanc plenilunio. Tunc enim Hebræi suos menses ad Lunæ cursum accommodabant, quod etiam numera fiant. Itaque iussus fuerit Propheta, lugubre canere anno ante Christi æram 589. circa 28. Februarij, iuxta ea quæ paulo ante notabam.

EZECH. XXXIII. v.21.

*E*t factum est, in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis, transmigrationis nostra, venit ad me, qui fugerat de Ierusalem dicens: vastata est ciuitas.

QVÆSTIO VIII.

Quandonam Ezechiel nuncium de Vrbe vastata acceperit.

Hic Septuaginta Sixti habent, in anno decimo, mense duodecimo: apud Theodoretum: anno duodecimo, mense duodecimo. Syrus anno undecimo, mense duodecimo, ut refert, & saepe idem Theodoretus. Verum ut in præcedentibus, ita hoc loco editio Latina illis præponenda est, & legendum: in anno duodecimo mense decimo, die quinta, prout legimus apud S. Hieronymum & Theodoretum, in Hebræo, Chaldeo, plerisque Græcis exemplari bus. Anno enim decimo transmigrationis Iechoniæ, de qua hic est sermo, nec dumerat capta ciuitas. Clades itaque Ierosolymitana, anno duodecimo, mense decimo, quinta die Ezechieli nunciata est.

2. Hinc detegitur Capellitemeritas, qui anno m. 3409. cum omnes, inquit, *Contra prophetia Ezechieli, ordinem temporis sequantur accuratissime &c.* Hanc enim suppositionem falsam esse quiuis deprehenderet, qui hanc narrationem anno 12. mense decimo factam cum duobus variis in præcedentibus cap. 32. v. 1. & 17. notatis contulerit, ut ea taceam, quæ ex varijs bonis notis scriptoribus supra non semel annotata de ordine temporis in harum prophetiarum contextu, non vbi que obseruato. Vide cap. 31. ver. 1. Sed restat dubium, quanto tempore post capram Ierusalem, hæc Vates acceperit.

Quæst. Chron. P. 3.

5

3. S. Hie-

*post præce-
dens vati-
sinum.*

pi

logia
menti

Quando
Ierusalem
fuit

3. S. Hieronymus hic. Vndeclimo anno Sedecia, in quo Ierusalem
pta est ciuitas Ierusalem : haec autem prophetia, duodecimo
mense, quinta mensis, captiuitatis sive transmigrationis, quando
chonias. Ex quo ostenditur, post unum annum & quatuor menses
quinque dies a capta Ierusalem, venisse Babylonem unum annum
qui nunciaret captam Urbem arque vastatam. Assentientur H
Sanctius, Cornelius.

4. Granitas patronorum huius opinionis, eam interpretare
probabilem: ratio tamen, qua videntur, efficax non videntur. Capu
tas anno undecimo Sedeciae, & transmigrationis diuinorum, he
Ezechielem venit anno duodecimo iam currente. Adhuc cum N.
Babylone imperaret, mirum valde foret, si non nisi post 17 lata
nuncios, quæ per captiuos, tum Babylonij, tum exiles Iudei
certiores fierent. Respondent aliqui, ut Sanctius, Iudatius, quibus
facile potuisse ab ijs, qui cum Sedecia fuerat abducti, Vrbem ex
re: sed publica & quasi legitima legatione, non nouerant. Hanc autem
ijs missam putant, quo occiso Godolia in Aegyptum profugiente
pore captam dici Vrbem, & Iudeam desertam, quia Iudeam
tam in Vrbibus, quam in caavernis & Vribiis ruderibus habitudine
pheta insinuat. Hanc autem responsum facilè ameliorum, op
casum post 17. circiter menses Babylone lippis & tonfonibus sem
circo ad eum nunciandum publica legatione opus non fuisse, Vnde
qui fugerat de Ierusalem, non tam legatum publicum ex Aegyptu
priuatum aliquem Ierosolymis fugitiuum indicare videntur.

5. Cornelius vero satetur mirum quidem videri, quod Eze
chiel de Vribis expugnatione nuncium accepit; verum in tanta ex
dem Ierosolymæ effugerant, paucitate, & locorum distantia, idrum
esse: cum quisque de se, & vira sollicitus, parum de clade hoc in Bul
cianda cogitaret. Ego vero non possum non mirari, Nabuchodon
os per nuncios, vel per captiuos, suas viatorias Babylone non primi
ce notissimas fecisse, quam' annus & quinque ferè menses etiam
quidem aliquando in inengem venerat, ut cap. 5. Synopse ostendat
ne illo qui Ezechielem dicebat: vastata est Ciuitas, calamitatem inde
nuncio significari, sed tanquam ab exule deplorari. Sed postea clau
ueri. S. Hieronymum obsistere, dum ait, venisse Babylonem unum ann
um, qui nunciaret captam Vrbem & vastatam: cui ceteri interpres assentiantur.

6. Torniellus ad an. m. 3447. num. 11. & Salianus num. 70, probatur
docere videntur, hunc fugitiuum ad Ezechielem venisse eodem anno.

Nuncius
de castra
urbis citio
venit Ba
bylonem.

Tempo 10
deinde anno
quo fuerat
vastata.

in Israhel euersa fuerat; quinto circiter mense ab eius expugnatione facta quarto mense anni sacri sive Tamuz, anno Sedeciae undecimo desinente; mense Ab, sive quinto fuit incendium Nabuzardan: mense Tisri Godoliae mors illata. Sic decimo mense Tebeth dicto, calaminitas a fugitiuo nunciata est, currente iam anno 19. Nabuchodonosoris, & 12. transmigrationis Iechonie. In hanc sententiam venire coguntur, qui Sedeciae dant annos 11. Chronologicos post Ioakim, hoc est, distinetos ab ijs, qui post Urbis excidium numerarunt, quod facit Chronicus Alexandrinus, Beda, Ado, in Chronicis, Lyra in c. 6. Baruch, Perierius li. 10. in Daniel. q. 3. Castris in Chronotaxi prophetiarum Ieremias. Fauet Cornelius Baruch 6. v. 2. ubi ab anno 11. Sedeciae, usque ad annum 1. Cyri, ait fluxisse annos 19. ergo addendi sunt 11. Sedeciae, ut colligantur 70. anni captiuitatis Babylonie, quam inchoat a transmigratione Iechonie. Ierem. 29. v. 10. 5. Quarto ergo panet etiam S. Hieronymus, dum Ezechielis 4. ab anno 6. Ezechiel usque ad tempus desolationem enumerat annos 135. quod verum ex illius suppuratione non esset, nisi undecimum Sedeciae includeret: ait enim inde secutos desolationis annos 70. usque ad annum 2. Darij Hyrcanus. Imò ibidem alios 164. annos tollit, in quibus 11. Sedeciae tribuit, deinde annos 70. desolationis attexit, & ex qua summa conflat 234. perperam autem id faceret, nisi annos illos 11. posadserit Sedeciae praeponere desolationi, quae incepit vel quarto mense, quando urbem cepit Chaldaeus, vel quinto, quando eam incendit. Sic mensis undecimus iam inierat annus 12. regni Sedeciae & transportationis Iechonie. Inta hanc opinionem, potuit hic annus in Syro textu vocari undecimus transmigrationis, subaudi, vel expletus, vel more vulgi computatus: quia currente anno sacro, quo capta est Ierusalem, exiit annus 11. transmigrationis, & ante mensem Tebeth iniat 12. quo dictum est Ezechieli: *restata est civitas*.

7. Hic annus est mihi ante Christi æram 530. cyclo Solis 8. Lunæ 1. qui- Ante Chr.
anno 530.
bus characteribus diem quintam mensis 10. non procul à 22. Decembribus con-
tagamus. Est autem verisimile istum nuncium è Iudea profugisse non actu-
m civitate captiæ, sed iam combusta: imò fortè Godolia perempto, & retu-
stus (quod pridie diuinatus accepit Propheta) non solum urbem excisam, sed
etiam Iudeorum quosdam in latibulis residere, sperantes se paulatim terram
denovo habitatoribus repleturos, cum id unus Abraham potuerit: ipsi vero
plures essent superstites. Qua occasione accepta vanam eorum præsumptio-
nem redarguit Propheta, carpit criminis, & imminentem eis pestem, terræque
solitudinem denunciat, ut latius deducunt interpretes: quæ omnia
in eum annum, quo ciuitas euersa est, optime
quadrant.

EZECH.